

розподіл комплексу послуг стільникового зв'язку => сервісне обслуговування => споживання комплексу послуг стільникового зв'язку. Це приводить нас до висновку про те, що *архітектура створення цінності в галузі стільникового зв'язку має мережний характер*.

Таким чином, ми можемо зробити висновок про те, що конкурентоздатність оператора стільникового зв'язку істотно залежить від його компетенцій у відповідних видах діяльності. Тому, вирішуючи питання щодо включення розподілу в структуру своїх видів діяльності, оператор повинен визначити, чи володіє він необхідною компетенцією і чи може він її сформулювати. У випадку негативної відповіді, такий вид діяльності варто передати для виконання іншим компаніям.

Література

1. *Кревенс Д.* Стратегический маркетинг: 6-е издание.: Пер. с англ. — М.: Издательский дом «Вильямс», 2003. — 752 с.
2. *Котлер Ф., Армстронг Г., Сондерс Дж., Вонг В.* Основы маркетинга: Пер. с англ. — 2-е европ. изд. — М.; СПб.; К.: Издательский дом «Вильямс», 2003. — 944 с.
3. *Портер М.* Конкурентное преимущество: Как достичь высокого результата и обеспечить его устойчивость / Майкл Портер; Пер. с англ. — 2-е изд. — М.: Альпина Бизнес Букс, 2006. — 715 с.
4. *А. Гунта.* Курс МВА по стратегическому менеджменту / Пер. с англ. — 3-е изд., перераб. — М.: Альпина Бизнес Букс, 2006. — 588 с.

УДК 338.242.2

О. А. Швиданенко, канд. екон. наук,
доц. кафедри міжнародної економіки,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ КРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Глобалізація як провідне явище сучасної світогосподарської системи є інструментом «усереднення», нівелювання національно-культурних відмінностей країн, а оцінка конкурентоспроможності країни, натомість, стверджує пріоритет національного над безнаціональним.

The globalization as the leading phenomenon of the modern world economic system is an instrument «flattening», leveling nationally — cultural differences of countries, and estimation of country's

competitiveness, instead, priority of national above non-national asserts.

Маючи власні цілі,¹ кожна соціально-економічна система прагне отримати кращий результат саморозвитку, вступаючи в конкурентну боротьбу з іншими, тобто — максимізувати власну конкурентоспроможність. Конкурентоспроможність — буквально «спроможність конкурувати», яку, в свою чергу, можна розуміти і як саму можливість участі в боротьбі між суперниками по ринку, і як факт отримання перемоги в цій боротьбі. Можливість конкурувати, в свою чергу, прийнято пов'язувати з існуванням як такого ринку та з типом останнього. Наявність ринку визначається економічною системою; тип обумовлюється рядом взаємопов'язаних факторів: специфікою товару, ступенем зрілості ринку, впливом державного регулювання, функціонуванням пов'язаних ринків тощо. Іншими словами, при розумінні конкурентоспроможності як можливості прийняття участі в конкурентній боротьбі на перший план виходять об'єктивні фактори. Розуміння ж конкурентоспроможності як потенційного або такого, що вже на сьогодні має місце, факту отримання перемоги в конкурентній боротьбі ставить у центр уваги не об'єктні умови конкурування, а якості суб'єктів конкурентної боротьби.

Сучасний світ є поліцентричним, оскільки поділ на два табори, і навіть поділ на «три світи» давно застарів. На сьогодні країни об'єднуються за різними ознаками: політичними, економічними, екологічними, культурними, і кожна група, будь-то країни Північної Африки чи Південно-Східна Азія, матимуть автентичні цілі розвитку. Кожна країна прагне зберегти культурно — історичну самобутність, незабруднене природне середовище, політичну і економічну незалежність. Саме тому протидія негативним екстерналіям глобалізації: стиранню національно-культурних відмінностей, скеровування розвитку однієї держави іншою, могутнішою тощо стає глобальною задачею людства. Все це, на нашу думку, в черговий раз засвідчує розумність вибору різних «точок відліку» для оцінки ефективності розвитку соціально-економічних систем, пріоритетність суб'єктивного підходу в побудові системи узагальнюючих макроекономічних показників.

Тому ми вважаємо, що принцип оцінки конкурентоспроможності — це пошук найвищої «точки» з множини існуючих, потяг

¹ Тільки наявність мети може забезпечувати цілісність системи // Ойкен В. Основные принципы экономической политики: Пер. с нем. — М., 1995. — С. 61.

до вищого як своєрідна протидія усередненню, оскільки усереднений результат завжди нижчий за найкращий. Глобалізація як явище, притаманне сучасній світогосподарській системі, є інструментом «усереднення», нівелювання національно-культурних відмінностей країн, а показник конкурентоспроможності кожної країни, натомість, стверджує пріоритет національного над безнаціональним, підкреслюючи суб'єктивні цілі конкретної країни — об'єкту оцінки.

Враховуючи, що мета розвитку — прагнення до ідеального (до процвітання суспільства), а конкурентоспроможність — це досягнення і перевищення найкращого результату з множини реально існуючих, побудова прогностичних макроекономічних показників на основі сучасного рівня конкурентоспроможності країни з використанням методів, як екстра-, так і інтерполяції буде найбільш дієвою.

Слід відзначити, що концепція конкурентоспроможності країни покликана максимально враховувати фактор мінливості умов розвитку економічних суб'єктів, що, закономірно, накладає певні обмеження при формалізації теорії на рівні факторів-показників. Хоча це й створює певні складнощі на шляху побудови цілісної концепції використання показника конкурентоспроможності в якості узагальнюючого макроекономічного критерію, але ніякою мірою не зменшує актуальність останнього.

УДК: 658.589:615.01 (477)

С. М. Щегель, аспірантка
кафедри «Економіка підприємств»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ ЯК ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ

Доповідь присвячена актуальній проблемі, оскільки фармацевтична галузь у світі є однією з найбільш наукоємних і вносить чималий вклад у забезпечення інноваційного розвитку провідних країн. Автор детально висвітлює проблеми розвитку фармацевтичних підприємств України, зокрема у частині інноваційної складової, та надає рекомендації щодо можливих напрямків їх розв'язання.

В умовах постійного посилення біфуркаційності розвитку вижити й забезпечити високу конкурентоспроможність можливо